

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

27 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Catan Liliana,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2021, în cauza penală în privința lui,

Savițchi Iurie xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în r-ul XX XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 27.09.2019 – 31.03.2021;

Instanța de apel: 26.04.2021 – 15.06.2021;

Instanța de recurs: 26.07.2021 – 27.10.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 31 martie 2021, procesul penal în privința lui Savițchi Iurie, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, a fost încetat pe motivul împăcării părților.

Prin aceeași sentință, Savițchi Iurie a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal și i-a fost stabilită pedeapsa închisorii pe un termen de 5 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu calcularea termenului ispășirii pedepsei din 31.03.2021.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a reținut că, Savițchi Iurie la 02.08.2019, în perioada de timp cuprinsă între orele 16:00 – 18:00, urmărind trecerea ilegală în posesia sa pentru o perioadă de timp, fără scop de însușire, a mijlocului de transport ce aparține altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, prin acces liber a răpit din apropierea gospodăriei cet. Scrîpschi Serghei, situată în mun. XXXX, str. XXXXXXXX, automobilul de model „Opel Vectra” cu nr/î XX

XX XXX, ce aparține ultimului, la volanul căruia s-a deplasat până în s. Cosăuți, r-ul Soroca, acolo unde a fost stopat de către angajații IP Soroca.

Tot el, la 02.08.2019, în jurul orelor 21:00, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de trei ani, prin sentința Judecătorei Soroca din 27 decembrie 2016, ignorând cerințele și prevederile art. 14 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357 din 13.05.2009, care stipulează că „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate”, după ce a consumat băuturi alcoolice, fiind în stare de ebrietate alcoolică, conducea automobilul răpit de model „Opel Vectra” cu nr/î XX XX XXX și în timp ce se deplasa la volanul acestuia prin s. Cosăuți, r-ul Soroca a fost stopat de către angajații IP Soroca.

În continuare, fiind suspectat că a consumat băuturi alcoolice și a condus mijlocul de transport sub influența alcoolului, de către angajații IP Soroca a fost testat alcoolscopic cu alcooltestul din dotare „Drager”. Potrivit extrasului de tichet al alcooltestului 8510 RO, test nr. 6347 din 02.08.2019, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către cet. Savițchi Iurie constituia 1,11 mg/l. Astfel, inculpatul conducea mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Igor Grosu, în numele inculpatului Savițchi Iurie, solicitând admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare de 5 luni și suspendată condiționat executarea pedepsei stabilite conform prevederilor art. 90 Cod penal, cu stabilirea unui termen de probă de 2 ani.

3.1 În conținutul cererii de apel depuse, apărătorul inculpatului a invocat următoarele:

- instanța de fond urma să ia în considerație starea sănătății inculpatului stabilită în urma expertizei medico-psihiatrice și gradul de responsabilitate redusă, fiindu-i aplicabile prevederile art. 23¹ Cod penal.

- inculpatul merita să-i fie acordată încă o șansă pentru a demonstra că corectarea și reeducarea lui poate fi obținută fără izolarea lui de societate, ținând cont de concursul circumstanțelor atenuate, fiindu-i aplicată pedeapsa condiționat prin prisma prevederilor art. 90 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2021 a fost admis apelul avocatului Igor Grosu, în numele inculpatului Savițchi Iurie, a fost casată sentința în partea pedepsei penale și pronunțată o nouă hotărâre în această parte, prin care lui Savițchi Iurie, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, pedeapsa închisorii pe un termen de 3 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

4.1 În motivarea deciziei adoptate, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

a constatat că instanța de fond just a conchis ca dovedită fapta inculpatului Savițchi Iurie atât sub aspectul elementului material al laturii obiective, cât și al laturii subiective, care în speță îmbracă forma intenției directe și a încadrat corect faptele în infracțiune de răpire a mijlocului de transport prevăzute la art. 192¹ alin. (1) Cod penal, cu următoarele semne calificative: răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire și în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal cu indicii de calificare: conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Instanța de apel a reținut ca întemeiată și concluzia instanței de fond de încetare a procesului penal în privința lui Savițchi Iurie, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal pe motivul împăcării părților, luând în considerație că partea vătămată Scrîpschi Serghei și inculpatul Savițchi Iurie s-au împăcat, solicitând încetarea procesului penal, nu avea pretenții de ordin material sau moral față de inculpat, corect s-au reținut prevederile art. 109 Cod penal.

Instanța de apel a conchis asupra legalității sentinței adoptate în partea descriptivă, menționând că instanța de fond, prin prisma bazei probante administrate de către organul de urmărire penală, a apreciat obiectiv totalitatea aspectelor de fapt ale cauzei.

Totodată, a remarcat că instanța de fond corect a concluzionat despre necesitatea aplicării în privința inculpatului Savițchi Iurie a pedepsei sub formă de închisoare, însă eronat a concluzionat că în condițiile speței, pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 261¹ alin. (4) Cod penal, inculpatului urmează a-i fi stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 5 luni.

Instanța de apel a considerat, că ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiției realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, și a considerat că pedeapsa penală aplicată lui Savițchi Iurie incorect a fost stabilită, constatând că este necesar ca în privința inculpatului să fie stabilită pedeapsă sub formă de închisoare cu executarea reală pe un termen de 3 luni, izolarea acestuia de societate, fiind necesară în raport cu acțiunile comise, pericolul social al faptelor și personalitatea inculpatului.

Instanța de apel a considerat că pedeapsa stabilită inculpatului sub formă de închisoare pe termen de 3 luni, fără aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, este proporțională faptei comise de către aceasta, echitabilă și pasibilă să atingă scopul pedepsei penale, de restabilire a echității sociale, de corectare a vinovatului, deoarece, analizând în ansamblu împrejurările cazului, ținând cont de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante,

de scopul pedepsei penale, anume, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, luând în considerație că, inculpatul inițial nu a recunoscut vinovăția, anterior a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni similare (f.d. 90-91), careva concluzii nu a tras, se caracterizează negativ, ceea ce denotă că, nu a dat semnificație comportamentului său antisocial, continuând comiterea a astfel de acțiuni.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian prin care invocând incidența pct. 6) și 10), alin. (1), art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei cu dispunerea menținerii hotărârii primei instanțe.

5.1 În susținerea recursului procurorul a invocat că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- instanța de apel nu a luat în considerație că, pe lângă sentința judecătorească Soroca din 27 decembrie 2016, inculpatul anterior a fost condamnat și prin sentința judecătorească Soroca din 05 mai 2021 în temeiul art. 264¹ alin. (1) Cod penal;

- s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege, fiind emisă o decizie cu aplicarea pedepsei prea blânde, în comparație cu consecințele comiterii infracțiunii și care s-a adeverit a fi insuficientă pentru corectarea și reeducarea inculpatului.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul Penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Articolul 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele

reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă, că titularul acestuia invocă în calitate de temeiuri pentru casarea hotărârilor instanțelor de fond prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, precum.

Având în vedere argumentele recursului, Colegiul penal relevă că sub aspectul acestor temeiuri de casare, *procurorul consideră că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția (art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală) și în opinia recurentului instanța a aplicat pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale (art. 427 alin. (1) pct. 10 Cod de procedură penală).*

Cu referire la temeiul de casare a deciziei instanței de apel, prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul reține că recursul nu a fost motivat sub acest aspect și de fapt, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă critică decizia instanței de apel numai cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului, invocând că pedeapsa închisorii pe termen de 3 luni nu este suficientă pentru corectarea și reeducarea inculpatului, în opinia recurentului fiind necesară menținerea hotărârii primei instanțe.

Pe lângă aceasta, argumentele procurorului invocate în recurs sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Colegiul penal conchide că argumentele recurentului nu-și găsesc suport în situația de drept statuată în cauză, dat fiind că instanța de apel a respectat prevederile normelor penale și procesual penale, pronunțând o decizie legală și întemeiată.

Pentru adoptarea acestei soluții, Colegiul Penal a reținut că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont

de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Instanța de apel a menționat și faptul că, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Argumentul recurentului pe faptul aplicării instanței de apel a pedepsei în alte limite decât cele prevăzute de lege, Colegiul Penal îl consideră neîntemeiat, deoarece pedeapsa prevăzută la art. 264¹ alin. (4) Cod penal, prevede muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau închisoare de pînă la 1 an, închisoarea se stabilește pe un termen de la 3 luni la 20 de ani (potrivit art. 70 alin. (2) Cod penal), iar instanța de apel a aplicat pedeapsa în limitele date.

Mai mult decât atât, pornind de la relevanțele articolelor 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Potrivit materialelor cauzei, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță.

Totodată, în recursul declarat procurorul menționează că, instanța de apel, la individualizarea pedepsei inculpatului, nu a atras atenție faptului că acesta a fost anterior condamnat. , prin sentința judecătorei Soroca din 27 decembrie 2016 și prin sentința judecătorei Soroca din 05 mai 2021 în temeiul art. 264¹ alin. (1) Cod penal. Colegiul Penal constată că instanța de apel și-a motivat decizia privind pedeapsa aplicată lui Savițchi Iurie în partea descriptivă a deciziei, fiind menționat că: „s-a luat în considerație că inculpatul inițial nu a recunoscut vinovăția, anterior a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni similare (f. d. 90-91), careva concluzii nu a tras, se caracterizează negativ, ceea ce denotă că, nu a dat semnificație comportamentului său antisocial, continuând comiterea a astfel de acțiuni”, circumstanțe care au și determinat numirea inculpatului a pedepsei cu închisoare cu executare.

În aceste condiții, Colegiul penal consideră corectă concluzia instanței de apel că inculpatul Savițchi Iurie nu a conștientizat gravitatea acțiunilor

sale și nu s-a corectat, continuându-și activitatea criminală prin comiterea unei fapte cu un pericol social-sporit, iar efectul preventiv a legii penale în speță va fi atins doar prin executarea unei pedepse cu închisoarea pe un termen de 3 luni, or astfel va fi realizat scopul legii penale, de restabilire a echității sociale, corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2021, în cauza penală în privința lui *Savițchi Iurie XXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **02 decembrie 2021**.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Catan Liliana